

Başıma Ne Geldiyse Sevdim Seveli

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Mayıs 2026

İnzivaya çekilmiş birkaç renk:

Ah, be muallim:

Söyle ne olacak bu insanlığın hali

Ve ahvali?

Göğsümde çalan kornalar

Ki

Ne metruk bir heceyim ne de sakil bir hane

Külüstür bir araba hiç değil

Ama içerlediğim

Sürekli kornaya basan isyankâr bir kız saklı içimde

Ses etmeden yaşadığım koca ömür

Sazın teline bile vurmadığım

Kolaysa inkâr et!

Ya da ver veriştir

Açmakla açmaza girdiğim bir meal misali

Sahi, neyin nesidir insanların bu yargısız infazı?

Edimlerim ve adabı muaşerete biat kabullendiğim

Ne varsa ve evreni dahi

Tek lokmada içime, kalbime sığdırabildiğim

Ölümüne sevdiklerim:

Ne itiraz ne inkâr ne isyan

Ne de olsa insanız biz insan,

Demenin de işe yaramadığı

Gaipten gelen o kıvılcım

Ve işte tutuşan çarşı esnafı

Hırkam ilikli

Yüreğim artık kilitli

Neyin nesi neyin ederi?

Saf tuttuğum olmadı mı sevginin meali?

Köpüren dalgalar misali

Ne öfkeliyim ne de nefrete zimmetli

Ah, be muallim başıma ne geldiyse, sevdim sevieli...

Tek katre yol dahi gidememişim,
Demem de.
Ne de olsa buldum kendimi, içimdeki ziyneti
Görmezden geldiğim kadar da bulanık suları
Karanlık ruhları
Elbet yüreklerine kazıdıkları
Gıybeti
Alt ettim edeli zalimi, iblisi
Sevilmez mi içimdeki çocuk, yüzü
Rabbine dönük ve tüm ilkesi
Sevgiden de taviz vermediğim ömrü hayatı
Misliyle yaşayacağım kadarı
En çok da sevdim Rabbimi,
Nasıl ki bahşedene duacı bir mümini
De kutsayan iken kâinatın sevgi dolu dili

Elbet bakmayı ve görmeyi bilmeli...